

5302

ACC. N:R.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *A. L. Hedeström*
 Härad: *Bräkne* Adress: *Karlshamn.*
 Socken: *Öljehult* Berättat av: *Torgild Nilsson ft. Ring*
 Uppteckningsår: *1936* Född år *1860* i *Öljehult*

Uppteckningen rör	<i>Lyfte</i>	<i>sid 1-4.</i>
	<i>Finnakärningens gåra</i>	<i>" 5</i>
	<i>Ola Ring</i>	<i>" 6-7.</i>
	<i>" " 's död</i>	<i>" 7.</i>
	<i>Likfärd</i>	<i>" 8.</i>
	<i>Om gengångare</i>	<i>" 8-10</i>

Skriv endast på denna sida!

10 sid.

Blekinge
Län
Östbygd
i 1856

5302

P. H. Högström
P. J. J. J. J.
Juni 1850

1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lytte.

Skrämslyte. Emelia Mattsson var illa räddad för hästar. Hästar.
Hon stod bredvid hästar, som skulle i sken. Var då med
pojken. Han fick lyte. Han slo' med händerna lik-
som hästarna kardade. De to' blo av hästen, drängen,
som körde, och bonden, som ägde hästarna och gå-
ungen, som ble bra.

En brustin ble räddad för en ål, som mannen ^{Ål.}
lagd i vasken. Barnet fick lyte. Angslade sig och krop
som en ål. Modern köpte en levande ål och flädde
han själv, trättade ålen och gav pojken av rannet.
Trättade kroppen på honom med rannet och gå han
av hjärteblodet. Han ble bra. Jy (= Snydd) var där efter
14 dar, 3 veckor, och då var det undangäst.

Lillesherran. Om de få se "en döer", få barnen den.
Då äro de tvungna att gå till graven och ta jord.
Edvard Olsson Matilda i Belgien blev förbränd öra

Emma Roslunds död. Som dog hastigt i dubbelsidig lunginflammation. Matilda gav Emma av jorden fräsch grönen i vatten att dricka. Var fört blek och som ett litet i ansiktet och släcker i lemmarna. Ble sedan dubbtig.

Horskerman. Om en främmande, som har haft öfvelta barn, har haft barnet i sina händer, får det detta lyte. Det kan ej gå och ej äta, utan är som om lemmarna ville skiljas. Farligt om den främmande kysser barnet.

Botemedel: Man ska skrapa lite i den främmandes lopp. Deras skall ej veta det. Sedan skall man slå vatten över nyckeln eller handtaget till dörren (där den främmande går ut) 3 gånger i en kaffskopp. Och sedan skall man ge barnet detta att dricka.

En av minas barn, Frida, har haft detta lyte. Hennes gudmor Emma Håkansson kysser barnet. Hon höll sej te andra, fastän hon var gift. Dileau ble sjuk. Fastän hon va' arst och kunde gå va' hon "sterig och bleker."

Skrämslyte (orm). En flida var på utställningen i Karlskrona. Där var bl.a. en orm. Flickan tog efter den, och den slingrade sig kring högra armen. Hon höll bosen i högre nären. När hon fick barnet, kunde högre nären ej öppnas. Var hos ett par läkare, men de kunde ingenting göra. Då gick hon till en gumma, som visste redan på lite saker och ting. (För Ingrid själv!). Modern till barnet tetade i 14 dagar efter en levande bosa. Hon skulle slå ihjäl han själv och lägga han i ratten. Hon öste sedan ur ratten gummor nären på pojken. 3-4 dagar därefter öppnades nären mer och mer och blev riklig.

Skrämslyte. Olof Thorssons Fina hade sällskap med en slaktarens syster från Bönabygd. Hon blev osams med honom. Blev sedan bekant med Olof Thorsson och gift med honom. När hon väntade barn, var hon med på en bilfärd till Ronneby eller Karlskrona, då den förste

fästmannen var chaufför. För att hämnas släppte han styret, och hon flöt upp och to i sätet och ble rädd. Barnet fick lyta och kunde ej tala, fastän det var sex år gammalt. Men man kunde ej göra vi sakten, då man ej fide tog varken i honom eller bilen.

Ture och Ellen Svenssons i Belgand pojke går som en fyllehund och är icke riktig. Modern ble skrämd vid ett fyllekalas i hemmet, då grät uppstod. Hon var hos mig tre gånger med pojken. Jag sa: "Bed om blod från den, som började grälet, Sven Telius, men hon kunde ej få å sej så göra detta."

unga droppar från apotek hjälper.

Finnmakäringens gåra.

Ingrid bodde med sin mor och far i Gränsö.
En finmakäring kom om kvällen och bad att
få bli över om natten. Fadern var borta, men mo-
dern sa, att det kunde hon väl få. På morgonen,
när hon skulle gå, gav hon mor en brun böna
och sa, att hon skulle sy in den i sitt linstycke.
"Så länge du har denna bönan, ska' du slippa att
vara pengalos." Sen sa' hon inget vidare, utan gick.
Far, som varit i Skåne, kom hem. "Du har varit
frånmat," sa han. Mor baka där efter och koka i
spisen. "Så' hit linstycket," sa han. Så tog hon bönan,
kastade den i bakugnen och all eld och aska och
bränder blåste ut, och där låg en blank Svärma.

Ola Ring.

Ola Ring heter fullständigt Olaf Ring Karlsson.
Ring = utdrag ur kung Ring. (Långtid orsag, att ståteten
härstammade från denne kung.)

Far (= Ola Ring) to på pulsen och kände,
om blodet var friskt eller sjukligt.

Han blev för rätt för kungen. De tyckte på Hos kungen.
honorn, för att han botade folk. Han fick resa till
Stockholm. Tre män togs ut, och han skulle säga, vad
de hade för sjukdom. Till den förste sa han: "Tusför kan
du min gubbe lilla inte tälta din storsta! Det blir din dö."
Den andre var kypor och frisker, och far sa till honorn,
att han behövde ingen läkare. Den tredje var sjuker och
ständiger. Det ble döen för honorn. Far sa, att han
snart skulle dö. Han levde ej heller stort längre än en
månad därefter.

Far fick silvermedalj av kungen och silverpenne

med blått band sattes på framför altaret i Oljekults kyrka. När far var död, ville son broder i Värmland ha både hans rock och penne, och han har dem nu.

Son i Skåne hade fått ett hundhår i sig. Far ordinerade, att de skulle koka ett ätaren och på skulle han dricka varmt. Hon gjorde det och slapp håret.

Mot lungrot skulle man äta råa vitkålsstolar och dricka sur kärnmjölk. Det kan hjälpa, om den ej är för gammal.

Ola Ring botas.

Mot lungrot.

Ola Rings död.

På sommaren året förut skulle han sätta ålavar. Fick då ett slaganfäll och var ej riktigt sedan. På julaftonen han levde, kom han in och sa: "Det är siste julaftonen jag lever." Han ble sen sjuker i mars månad den 25:e. Min mor var död, och han var omgiven med en annan fru. Den 25 på tisdagsmorgonen sjuknade han och slutade på Foredagskrällen. Det är nu

men säger och ej uppenbarat det. Herri fick ingen ^{lån} röj på jorden. Kroppen dör väl, men själen går igen.

När de dör i förtid, kan de få gå i många Herrans år, till deras tid är ute. Sedan blir det bättre. Många visar sig. Ett fruntimmer från yngre visade sig jämnt om. Hon visade sig för mötet. Hennes man sa: "Varför kastar du sten där under köket?"

Hon ställde sig vid köksdörren om krällarna. En ämba Torsegård, som bodde mitt över, sa henne var kräll. Hon kallade dit hennes man Fritjof, bror till Kalle. Han gick dit. Han fick ej se henne, men den gamla såg henne.

Hon fick även samtala med henne. Hon var i sin dräkt, som hon haft, när hon levde. Se till den gamla: "Du ska ej dricka så mycket kaffe, ja jag inte närm, där jag är". Prästen var däruppe. Tiotal är sen hon dog.

Den morgon, när solen gick upp,

5302

Fyllade hm in gumm förstket. Mannen såg henne och
gick tvärtem. Herr var så fin. Han så till henne
della, och hon svarade: "Det har du inte med att
göra." Han sa: "Guds i Guds namn och var i fred."
Sen så han henne aldrig.

10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5302

20 år sedan. Jag är 76 nu i sommar. Far var 78 år 6 mån.
och 5 dar. Mor do av blodkräfta.

Likfärd.

Jag har mött likfärd, som blivit ett stort sen. Jag var
barn och hade varit med och dagsorikat. Det var
en hustru, som var döer, och jag visste ej de,
utan kom i vägen för henne. Jag sig vagnen. Jag
gick i högre kanten; går man på vänstra sidan,
betänker man ej vara rädd för ohyra och bråte.
Men vid högre sidan kan de bli dödsjulek.

När man ser nåt, ska man ej tala
om det på krället.

Kalle (= Sigrids man) mötte ett frun-Om gungäppan
limmer och gick henne nära. Det var ett skelett,
som blivit ett och ej var kommen i god jord.
Hon, som var barnfödd i Sunnariåla, hade grävt

Likfärd.